

๒๖

อดเปรี้ยวไว้กินหวาน

เรามีเวลาเหลืออยู่ในโลกนี้นับจากวันนี้ไปถึงวัน
สุดท้ายอีกไม่มาก แล้วก็ไม่เท่ากันด้วย เราจะต้องใช้วันเวลา
และสิ่งที่มีอยู่สร้างบารมีกันให้เต็มที่ อย่าประมาทในการ
ดำเนินชีวิต

เราเกิดมาเพื่อสร้างบารมีก็ต้องสร้างบารมีให้เต็มที่
อย่ามัวคิดว่า เราทำบุญมามากแล้ว ขอพักก่อน ขอชะลอ
ไว้ก่อน อย่าคิดอย่างนั้น บุญเก่าเราใช้ไปทุกอนุวินาที แต่
บุญใหม่นานๆ เราสร้างกันทีหนึ่ง ที่ผ่านมาก็เป็นอย่างนี้
เพราะฉะนั้นวันเวลาที่เหลืออยู่ เราจะต้องใช้ทุกอย่างที่เรา
มีสร้างบารมีให้เต็มที่ให้เท่ากับที่เราใช้บุญเก่าไป ให้เพิ่มเติม
ยิ่งขึ้นทุกๆ วัน

วันธรรมดาให้หมั่นสั่งสมบุญทั้งทาน ศีล ภาวนา วัน
อาทิตย์ธรรมดาเราก็มาปฏิบัติธรรมร่วมกันที่วัด โดยเฉพาะ
อาทิตย์ต้นเดือนอย่าขาด ให้มาพร้อมกัน อย่างกลัวความ
ปวด ความเมื่อย ความหิวกระหาย ความร้อนอบอ้าว ความ
ไม่สะดวกสบายเหมือนเราอยู่ที่บ้าน อย่าให้สิ่งเหล่านี้มาเป็น

อุปสรรคต่อการสร้างบารมีของเรา เพราะเราจะอยู่ในโลก
นี้อีกไม่นาน ถ้าเราอดทนกันในวันนี้ เวลาบุญส่งผลใน
 เทวโลกก็ยาวนาน เราจะได้ปลื้มใจกันตรงนั้น

เมื่อเราเดินทางออกจากกายมนุษย์ไปสู่เทวโลกแล้ว
 ตอนนั้นมันกลับตัวไม่ได้แล้ว ถ้าเราทำน้อย เราก็มียุญน้อย
 มีบุญน้อยเราก็ต้องไปอยู่ท้ายแถว ถ้าเราสร้างบุญให้มาก ๆ
 เมื่อเรามีบุญมาก เราก็จะได้ไปอยู่หัวแถวในภพแห่งการเสวย
 บุญนั้น เราจะชื่นชมผลบุญที่เราได้กระทำตอนเป็นมนุษย์
 เพราะฉะนั้นขอให้ลูกทุกคนพึงคิดสิ่งเหล่านี้เอาไว้ให้ดี

๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๖

